

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/737/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214206356
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214206356.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: C.. D. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., S. XXXX/X, zast. Advokátska kancelária JUDr. Natália Borsosová, s. r. o. so sídlom Komárno, Ul. bisk. Királya 6, IČO: 47 251 395, proti odporcovi: S. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., S. XXXX/X, o určenie spôsobu užívania spoločných vecí a nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/57/2014-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľke vrátil súdny poplatok v sume 26,30 eura (slovom: dvadsaťšesť eur tridsať centov) prostredníctvom Daňového úradu Nitra a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie v zastavujúcej časti odôvodnil ustanoveniami § 96 ods. 1, 3 OSP a zistením, že navrhovateľka dňa 15. 05. 2014 svoj návrh na určenie spôsobu užívania vecí, aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia vzala späť a konanie v celom rozsahu žiadala zastaviť. Zároveň navrhla upraviť daňový úrad na vrátenie súdneho poplatku a o trovách konania rozhodnúť v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 OSP tak, že odporcu zaviazat' k náhrade trov konania v sume 1.143,17 eura. Nakoľko odporca nebol vyrozumený o podaní navrhovateľky, súd prvého stupňa nevyžiadal jeho súhlas k späťvzatiu návrhu a majúc za to, že späťvzatie návrhu sa neprieči zákonu, konanie o určenie spôsobu užívania spoločnej veci, ako aj konanie o nariadení predbežného opatrenia zastavil podľa § 96 ods. 1 OSP. Keďže konanie bolo zastavené pred otvorením prvého pojednávania, navrhovateľka mala podľa § 11 ods. 3, 4 Zákona o súdnych poplatkoch nárok na vrátenie súdneho poplatku kráteného o 1%, najmenej však 6,70 eura. Titulom súdneho poplatku za návrh o nariadenie predbežného opatrenia zaplatila v kolkových známkach 33 eur, preto jej súd vrátil prostredníctvom daňového úradu príslušného podľa miesta jej trvalého bydliska sumu 26,30 eura, nakoľko z návrhu vo veci samej jej súdny poplatok vyrubený nebol. Následne s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c), § 142 ods. 2 OSP súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania, pričom mal za to, že v danom prípade k späťvzatiu návrhu nedošlo pre procesné správanie odporcu voči navrhovateľke v predmete sporu. Považoval za potrebné tiež dodať, že navrhovateľka nepreukázala do späťvzatia návrhu podmienky nariadenia predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 OSP, ako aj odporcovi žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, poukazujúc na to, že za trvania manželstva s odporcom nadobudli tri motorové vozidlá, všetky zapísané na meno odporcu. Keďže odporca jej bránil užívať ktorékoľvek z motorových vozidiel, a mimosúdne vec nevedeli vyriešiť, podala dňa 01. 04. 2014 návrh na súd a domáhala sa určenia

spôsobu užívania spoločnej veci patriacej do BSM a nariadenia predbežného opatrenia vydať jej jedno z motorových vozidiel, na zakúpenie ktorého splácala pôžičku aj po prerušení spolužitia s odporcom. Až po podaní návrhu na súd, dňa 07. 05. 2014 odporca motorové vozidlo, ktorého vydania sa domáhala, predal G. J., v dôsledku čoho bola nútená zobrať svoj návrh vo veci samej, ako aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia späť. Na základe uvedených skutočností zastala názor, že návrh podala dôvodne, avšak ho bola nútená zobrať späť pre protizákonné správanie sa odporcu, ktorý medzičasom motorové vozidlo, tvoriace predmet BSM, bez jej vedomia a súhlasu predal. Mala za to, že ide o taký výnimočný prípad späťvzatia návrhu, pri ktorom bolo potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2, alinea druhá OSP. S poukazom na odôvodnenie súdu prvého stupňa nadobudla dojem, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania, ako aj opomenul skutočnosť, že dopravu zabezpečuje požičaným motorovým vozidlom, za ktoré musí zaplatiť nájomné. Keďže súd prvého stupňa o náhrade trov konania rozhodol v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania a v rozpore s ustanovením § 146 ods. 2 alinea druhá OSP, navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil a rozhodol podľa § 146 ods. 2 alinea druhá OSP.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca, uvádzajúc, že s navrhovateľkou vlastní jedno motorové vozidlo a jeden nákladný príves. Následne poukázal na nezhody medzi účastníkmi konania a rozvrat rodinných vzťahov, ako aj poprel, že by neprispieval na spoločnú domácnosť, o čom priložil poštové poukážky. Čo sa týkalo výčitky ohľadom zapožičaného motorového vozidla, uviedol, že je na navrhovateľke dôkazné bremeno, ktorá však nepredložila žiadny dôkaz o svojich tvrdeniach, a pokiaľ vie, používa motorové vozidlo patriace jej mimomanželskej známosti. Záverom k samotnému uzneseniu dodal, že ho považuje za správne, pretože nejde o výnimočný prípad späťvzatia návrhu tak, ako to tvrdí navrhovateľka. Zdôraznil, že navrhovateľka pri podávaní návrhu mala mať preukázané a zdôvodnené jej tvrdenia - a nie uvádzať len jej domnienky, na základe ktorých potom bola nútená vziať návrh späť. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil situáciu, ako aj správne rozhodnutie odôvodnil tak, že aktívne legitimovaný účastník zavinil zastavenie konania, keď vzal späť svoj návrh, preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Navrhovateľka následne zaujala stanovisko k vyjadreniu odporcu, v rámci ktorého zdôraznila skutočnosť, že auto patriace do BSM, ktoré je predmetom tohto sporu, bolo predané odporcom v rozpore so zákonom. Keďže z troch vozidiel patriacich do BSM, jej neumožnil používať ani jedno, bola nútená podať návrh na súd, ktorý bola následne nútená v dôsledku protiprávneho správania sa odporcu vziať späť. Bolo teda nesporné, že v danom prípade mal súd prvého stupňa o náhrade trov konania rozhodnúť v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 OSP alinea druhá, preto na svojom odvolaní trvala.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanvej veci sa navrhovateľka svojím žalobným návrhom zo dňa 31. 03. 2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 01. 04. 2014, domáhala určenia spôsobu užívania spoločných vecí a vydania predbežného opatrenia. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom sú manželia, počas manželstva nadobudli dve motorové vozidlá, avšak manželské vzťahy sa natoľko narušili, že manželstvo neplní už žiadnu zo svojich funkcií, v dôsledku čoho jej odporca neumožňuje užívať žiadne z motorových vozidiel. Z uvedeného dôvodu bola nútená požičať si auto, aby vedela voziť deti, ako aj sa dopraviť do práce, a preto žiadala, aby súd určil, že navrhovateľka je oprávnená užívať vec patriacu do BSM a to motorové vozidlo zn. Peugeot 5008 ev. č. KN XXXDO. Podaním zo dňa 17. 04. 2014 navrhovateľka na výzvu súdu doplnila požadované listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu, ako aj podaním zo dňa 12. 05. 2014 dodala, že odporca predáva motorové vozidlo prostredníctvom AUTOBAZÁR MZ - C. M., J. XX, XXX XX P..

Následne podaním zo dňa 15. 05. 2014 navrhovateľka zobrala svoj návrh na začatie konania späť a žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že odporca dňa 07. 05. 2014 predal motorové vozidlo zn. Peugeot

5008, ev. č. KN XXXDO, patriace do BSM. Súčasným vlastníkom motorového vozidla je G. J.. Zároveň navrhla upraviť daňový úrad na vrátenie súdneho poplatku a o náhrade trov konania navrhla rozhodnúť v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 OSP a priznať jej právo na náhradu trov konania, keďže zobrala návrh späť pre správanie sa odporcu, ktoré bolo v rozpore so zákonom. Trovy konania vyčíslila na sumu 1.143,17 eura.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 OSP) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov: zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal.

V danej veci navrhovateľka podaným odvolaním napadla výrok súdu prvého stupňa o trovách konania, ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 OSP. Keďže v danej veci konanie bolo zastavené z dôvodu, že navrhovateľka zobrala svoj návrh späť bez toho, aby odporca splnil, avšak z dôvodu, že došlo k odpredaju predmetu sporu odporcom, pričom odporca o začatí konania nevedel, nebolo možné ustáliť, že by niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Rovnako tak nebolo možné ustáliť, že pre správanie odporcu sa vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, pretože odporca nesplnil žalovanú povinnosť, a preto aplikácia § 146 ods. 2 OSP neprichádzala do úvahy a súd prvého stupňa správne na daný prípad aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 OSP, avšak v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.